

drog, og som vil komme til at berøre samtlige danske Byer, som i de senere Aar have ansat flere og flere Lærerinder. Det er nemlig saa, at medens Kommunerne hidtil have kunnet nøjes med at give disse Lærerinder en Begyndelsesløn af 800 Kr., stigende til 1,000 Kr., ville Kommunerne efter den ny Lov straks komme til at udrede en Begyndelsesløn af 1,500 Kr. til hver Lærerinde. Det vil forstaaes, at det for Byer, hvor der er ansat temmelig mange Lærerinder, vil spille en ret betydelig Rolle. En By som Slagelse vil derigennem faa en Ekstraudgift af 10,000 Kr., og naar man ved, at der fra Byernes Side gøres, hvad der gøres kan, i Retning af at bygge ny Skoler og af Forbedringer paa Skolevæsenets Omraade, og naar vi vide, hvordan Skatteprocenten stiger, vil det erkendes, at det er en Ekstraudgift, som er lovlig stor. Jeg vil bede Udvalget saavel som den højtærede Kultusminister tænke over, om der ikke kan ske en Lettelse for Byerne paa dette Punkt.

Ogsaa med Hensyn til Overlærerlønningerne finder jeg, der bør gøres en Forandring. Der bør, mener jeg, ikke være Tale om at gøre Kommunernes Tilskud til Overlærerne større, men snarere mindre, idet det er sikkert og vist, at man i mange Kommuner af Mellestørrelse ønsker at faa en Overlærer mere, idet man mener, at Skolevæsenet vil være bedre tjent med at have to Overlærere i Stedet for en, men netop paa Grund af det store Tilskud, som Kommunerne skulle yde, maa de nøjes med een Overlærer. Det beder jeg altsaa Udvalget og den højtærede Minister tænke over.

Ved at gennemlæse Lovforslaget om Lønninger for Rektorerne og Lærerne ved Statens højere Almenskoler har jeg fundet, at der er begaaet en, lad mig sige, Uretfærdighed mod de faa Lærerinder, som ere ansatte ved Statens højere Almenskoler. Hvis man ræsonnerer som saa, at deres Lønning slet ikke er rørt, fordi deres Lønningslov er saa ny som fra 1903, turde det være korrekt, at man lige saa lidt lod dette Hensyn være bestemmende, som man har ladet dette Hensyn være afgørende med Hensyn til Gymnastiklærerne, hvis Lønning man har forhøjet trods det, at deres Lønning blev fastsat i 1902. Medens man nu lader Lærerinderne i Folkeskolen gaa betydelig frem, lader man disse 6—7—8 Lærerinder ved den højere Almenskole blive staaende ved den samme Begyndelsesløn af 1,500 Kr., stigende efter 12 Aar til 2,400 Kr. Jeg tror, det er uretfærdigt,

og det vil sikkert give Anledning til, at der ikke gaar ret lang Tid, inden de fremkomme med Krav, som vi vistnok ikke kunne sidde overhørigt. Jeg vil derfor mene, at det er korrekt, at man, samtidig med at man forhøjer Lærerlønningerne fra de højeste til de laveste, lader disse Lærerinder begynde med 1,800—2,000 Kr., stigende til 2,800—3,000 Kr. Saa gør Loven Ret til alle Sider. Jeg tror ikke, at Lærerinderne ville stille deres Krav saa højt, at de forlange det samme som Adjunkterne, de ville sikkert være tilfredse med, om det kan udlignes paa den af mig foreslaade Maade.

N. C. Christensen: I den Diskussion, der har været ført om det foreliggende Lovforslag, har der fra alle Sider været udtalt Tilfredshed med, at Lærernes Lønninger blive forhøjede. Der er imidlertid i denne Diskussion fremdraget Spørgsmaal, som jeg mener ligge udenfor dette Forslags Ramme. Der blev saaledes af Reformpartiets Ordfører, det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) fremhævet, at man burde ogsaa gaa dertil at søge ved denne Lejlighed at faa vedtaget en Bestemmelse, der gjorde det muligt at yde Tilskud til dem, der ønske deres Børn underviste privat, saaledes at de kunde faa lettere Adgang dertil. Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) forstærkede det endog derhen, at han udtalte Ønsket om, at man ikke lod denne Lov gaa fra sig, forinden man havde faaet vedtaget en Bestemmelse, der sikrede, at man gav Tilskud til disse private Skoler. Jeg vilde beklage, om man vilde gøre Lovforslagets Skæbne afhængig deraf. Det er efter min Mening ikke Statens Opgave at sørge for de private Skoler. Samfundet har den Pligt at sørge for, at der tilvejebringes Skoler, der kunne give en Undervisning, der fuldt ud staar paa Højde med, hvad man maa kræve, for at den opvoksende Ungdom kan faa den Kundskabsfyldte, som den har Brug for. Naar man sørger for, at den offentlige Skole er af den Beskaffenhed, at der i saa Henseende ikke er noget at udsætte paa den, maa det være de privates egen Sag, om de ønske deres Børn underviste i private Skoler, vel at mærke, naar de sørge for, at den Undervisning, Børnene der faa, er saadan, at den ikke er under det Lavmaal, der maa kræves af en Skole.

Det er ogsaa af et enkelt Medlem blevet fremdraget, at det Tilskud, der ydes Købstadkommunerne, er for højt.